

Örtvedstrand
Fruenastan
Källstad
nr 49 1928

4142

nyttas fru. Anderson
Berus avg Johnson

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

I Gång brukade ungdomarna
gå i kring med stjärnan annandag jul på
morrnen vid 2-4 tiden. Stjärnan var röd
o vit o bestod av ett såll med ljus i midt.
Den svängdes runt. Di var utklädda. En
var utklädd till judas med pengar. Han
hade en ränsel på ryggen o fick inte vara
med de andra men han skulle ha pengar.
Di blev bjudna på kaffe o beausvin.
Di sjöng hela Skaffansorian samt en vers,
som sjöngs olika på olika ställen, alltså
som di blev mottagna. I bland sjöngs:
Jag ser på eder skarstus vit.
Vi tackom nu så gärna,
För eder dotter gick jag vil.

4142

Andra gången sjöng di:
Jag ser på eder förälskade,
V. tackom nu så gärna,
Att här finns mat men inga ben.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

4142

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

33

De döda troddes komma till-
baka julnatten. Därför fick grisen lov
brinna hela natten o maten måste stå
på bordet.

4142

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

I Spring brukar di låta djuren
gå över stål: en axla, en hark eller en
kniv, då di släppte vall första gången
på varen. Om inte denna ser iaktogs,
troddes det, att djuren skulle dö & att
di skulle bli tvungna att slakta dem
med dessa knivar & stål.

4142

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

På Hjernerups slott fanns det
fjör skatter gömda i en källare. Ägar-
na hade förjuddit alla att gå dit in.
Men så var det en piga, som inte lydde
utan gick in. Men så snart hon kommit
dit in, blev hon hängslad 5 dagar.

Kallestad, Tingsöslätt, Östfl.

4142

efr. Andersson 1928
Aug. Johansson
f i Sjöngs s.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

I Sjöngs fanns det backar,
som di kalla 'Kallmossen'. Där tog det
bort hjulvagnarna på vagnarna. Di
kallade det som gride så för Nisse, o
di brukade säga: "Fått dit hjulvagnar-
na igen, du Nisse-lille, så är du snäll."

En natt för länge sedan var jag o en flicka, som hette Johanna, ute o körde bark från Ljung till Linköping. När kyrkan var ungefär halv ett midte vi i backen vid Treta Klosters kyrka en likskjuts, dragen av två märka hästar, som sprungo i fullt trav. Bredt över kistan satt fyra svartklädda karlar med höga hattar. Både jag o flickan såg liktaget utan att den ene så något till den andre därom. Vi hörde också båda två ljudet av hästar o vagn.

Vid Sunnarstorp i Ljung
bodde en blind flicka, som var illa
ansatt av spöken. Potatisskal, stolar
o allt möjligt skil kastades omkring
henne. Där i trakten fanns en skogväk-
tare, som hette Daniel. Som han inte var
rädd för någonting, gick han för att se om
flickan. Men även han såg det, o då han
gick hem, reypte det o leude i buskarna
o han blev ganska efterat. Till slut var
det en andligt sinnad man, som inne i
spökrummet i Guds namn frågade vad
det var. Då svarade det, att det apper på
en vind fanns ben o huvudskallar, som till-
hört en doktor Hård, som nyligen dött,
o att dessa måste föras till kyrkogården

4142

o bekræftas. Sen di gjort det, upp-
härde präbkeriet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

4142

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Vår tjurar kom lösa, väckte
de på legårskarlens ropa 'honom i
namn.

4142

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Tandvård o bälder bruka
di sätta bort på så sätt, att di borra
innet i ett träd.

4142

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Vid begravning barra' di i Sjung
med topparna mot kyrkan.

4142

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Di pastor, all en person, som stod
5 metade i Dammojon (i Källestad)
fick en orfil.

4142

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

Elaka drömmar kallades
marldrömmar.